ΕΝΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ ΒΟΛΟΥ & ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Είναι το Internet επικίνδυνο για τα παιδιά;

Τι είναι το Internet;

Το Internet είναι ένα θαυμάσιο μέσο επικοινωνίας, ενημέρωσης, επιμόρφωσης και ψυχαγωγίας του οποίου η χρήση πρέπει να ενθαρρύνεται.
Το γεγονός ότι με το πάτημα ενός κουμπιού μπορούν να επισκεφθούν τόσα ελκυστικά πράγματα και να επικοινωνούν με φίλους τους ικανοποιεί πολλές από τις σύγχρονες ανάγκες των νέων.
Ειδικά τα παιδιά που έχουν προβλήματα (επικοινωνίας, εμφάνισης, αθλητικών επιδόσεων κλπ), μπορούν να βελτιώνουν την αυτοεκτίμησή τους.

Τα παιδιά μπορούν να χρησιμοποιήσουν το Internet για:

Να επικοινωνήσουν με άλλους: Υπηρεσίες όπως E-mail, Instant Messaging (IM) και chat rooms είναι οι πιο γνωστοί τρόποι για επικοινωνία με φίλους μέσω του Internet. Επίσης είναι δυνατή η ανταλλαγή αρχείων, ταινιών ή μουσικής, η είσοδος σε ομάδες συζητήσεων.
Να βρουν πληροφορίες Πληκτρολογώντας κάποιες λέξεις κλειδιά, αναζητούν πληροφορίες για κάποιο θέμα, για τις σχολικές τους εργασίες κλπ. Το διαδίκτυο μαθαίνει στο παιδί να ερευνά, να ιεραρχεί, να συγκρίνει και να αξιολογεί πληροφορίες.
Να παίξουν online παιχνίδια: Τα online αλληλεπιδραστικά παιχνίδια (και δεν αναφερόμαστε στον τζόγο) είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς λόγους που χρησιμοποιούν τα παιδιά το Internet.
Να αγοράσουν online: Το Internet μας συνδέει με εκατομμύρια εταιρίες, ηλεκτρονικά καταστήματα, και άτομα που έχουν κάτι να πουλήσουν.

Είναι ασφαλές το Internet;

Για την πλειοψηφία των παιδιών, η χρήση του Internet θεωρείται απόλυτα ασφαλής και διασκεδαστική.
Όμως όπως στην ζωή μας, έτσι και στο Internet πρέπει να λαμβάνουμε προφυλάξεις την ασφάλεια την δική μας και της οικογενείας μας.
Τα παιδιά και οι νέοι είναι η πιο ευάλωτη ομάδα, στους κινδύνους, που κρύβονται, μέσα σ' αυτό. Για τους γονείς οι κίνδυνοι του διαδικτύου είναι κάτι νέο και άγνωστο.
Για να τους αντιμετωπίζουν καλύτερα είναι σημαντικό να τους γνωρίζουν.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι του Internet και τι μπορούμε να κάνουμε;

Εθισμός στο Διαδίκτυο

Η υπερβολική χρήση μπορεί να απομονώσει τα παιδιά ή να τα αποσπάσει από άλλες δραστηριότητες όπως οι σχολικές εργασίες, η άθληση, το παιχνίδι, τα χόμπι, ο ύπνος, οι παρέες κ.α.
Ο εθισμός προκαλεί συμπτώματα όπως: διαταραχές στη συμπεριφορά, στον ύπνο, στο φαγητό, κοινωνική απομόνωση και απώλεια άλλων ενδιαφερόντων.
Επίσης μπορεί να προκαλέσει βλάβες στην υγεία (μάτια, σκελετός, κ.λπ.).

Οι γονείς συνειδητοποιούν το πρόβλημα όταν ήδη έχει γίνει αρκετά σοβαρό.
Βάλουμε όρια στο χρόνο που ξοδεύει το παιδί μας στο διαδίκτυο.
Φροντίζουμε ο υπολογιστής να βρίσκεται στο καθιστικό και όχι στο παιδικό δωμάτιο.
Εάν ξοδεύουμε πολλές ώρες στο Διαδίκτυο τα παιδιά μπορεί να μας μιμηθούν.

Παρενόχληση, εκφοβισμός στο Διαδίκτυο

Αυτό που παλιά γινόταν στην αυλή του σχολείου, σήμερα μεταφέρεται και στο διαδίκτυο, δηλαδή οι απειλές, η κακοποίηση και ο εκφοβισμός.
Η παρενόχληση είναι έγκλημα, τόσο στον πραγματικό κόσμο όσο και στον κόσμο του Διαδικτύου.
Η προβολή στο internet κειμένων, φωτογραφιών και video που έχουν προσβλητικό χαρακτήρα και εκθέτουν το παιδί, αλλά και η επικοινωνία που προκαλεί φόβο για την ασφάλεια του, αποτελούν μορφές ψυχολογικής βίας.

Ζητάμε από τα παιδιά να μας ενημερώνουν αν κάτι τα κάνει να νοιώσουν άβολα. Να συμπεριφέρονται ηθικά και υπεύθυνα όταν συνδέονται στο Διαδίκτυο και να μην διαδίδουν φήμες, κουτσομπολιά ή εμπαθή μηνύματα.
Η SafeLine είναι μια Ανοικτή Γραμμή (HotLine) που δέχεται καταγγελίες για παρενόχληση, εκφοβισμό, δικτυακούς τόπους με ρατσιστικό περιεχόμενο κ.α.

Επικοινωνία με αγνώστους

Στο διαδίκτυο υπάρχει πλήρης ανωνυμία και η επικοινωνία γίνεται με ψευδώνυμα.
Το παιδί είναι αδύνατο να γνωρίζει με ποιον επικοινωνεί και τι σκοπό μπορεί να έχει.

Ενημερώνουμε τα παιδιά ότι δεν πρέπει να προσθέτουν στη λίστα φίλων αγνώστους, να μιλάνε μαζί τους, και να δεχθούν να τους συναντήσουν στην πραγματική ζωή.
Τα παιδιά κάτω των 13 ετών δεν πρέπει να χρησιμοποιούν χωρίς έλεγχο την υπηρεσία άμεσων μηνυμάτων (IM), τα δωμάτια συνομιλιών (chat rooms) και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (email).
Όπως και στην καθημερινή ζωή, πρέπει να γνωρίζουμε ποιοι είναι οι φίλοι των παιδιών μας στο διαδίκτυο.

Προσωπικά δεδομένα

Μπορεί να υπάρξουν πολύ σοβαρές συνέπειες εάν το παιδί πεισθεί από κάποιους να δώσει προσωπικές πληροφορίες όπως όνομα, ηλικία, κωδικούς, αριθμό τηλεφώνου, αριθμό πιστωτικής κάρτας και διεύθυνση.
Πρέπει να διδάξουμε τα παιδιά μας, όπως δεν ανοίγουν την πόρτα στο σπίτι σε ξένους, να μην δίνουν προσωπικές πληροφορίες σε άτομα ή σε ιστοσελίδες στο διαδίκτυο.
Οποιαδήποτε πληροφορία βάζουν σε ιστοσελίδες είναι δυνατόν να τις βλέπει όλος ο κόσμος για πολλά χρόνια ή ίσως για πάντα.

Προσβολή από ιούς ή κακόβουλα προγράμματα.

Πολλές από τις ενέργειες των παιδιών όταν είναι συνδεδεμένα στο Διαδίκτυο εκθέτουν τους υπολογιστές σε ιούς.
Ο ιός είναι ένα κακόβουλο πρόγραμμα λογισμικού που προσβάλει τα αρχεία υπολογιστών και τα καταστρέφει.
Δεν ανοίγουμε αρχεία ή links που μας στέλνουν άγνωστοι, δεν κατεβάζουμε και δεν τρέχουμε αρχεία από άγνωστες πηγές, δεν μεταφορτώνουμε αρχεία με την κατάληξη ".exe."
Προστατεύουμε τον υπολογιστή μας με ενημερωμένο λογισμικό προστασίας από τους ιούς.

Επισφαλείς αγορές από το Διαδίκτυο.

Η χρήση της πιστωτική σας κάρτα στο Διαδίκτυο, δεν είναι πάντα ασφαλής.
Πριν ψωνίσουμε σε μια ηλεκτρονική διεύθυνση, θα πρέπει να αναζητούμε τη

σφραγίδα διασφάλισης ποιότητας και το εικονίδιο ενός κλειδωμένου λουκέτου και τη λέξη "https" (το "s" σημαίνει ασφάλεια).
Πρέπει να υπάρχει αυτόματη κρυπτογράφηση 128-bit της πιστωτικής σας κάρτας.
Δεν δίνουμε αριθμούς πιστωτικής κάρτας ή άλλους κωδικούς στα παιδιά μας για ν' αγοράσουν αγαθά ή υπηρεσίες ή για να μπορούν να βλέπουν κάποιες ιστοσελίδες, που πιθανόν να είναι ακατάλληλες γι' αυτά.

Ανεπιθύμητη αλληλογραφία

Τα νεαρά παιδιά θα πρέπει να χρησιμοποιούν την οικογενειακή διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αντί να έχουν το δικό τους λογαριασμό. Καθώς μεγαλώνουν και ζητούν περισσότερη ανεξαρτησία, μπορούμε να τους δώσουμε τη δική τους διεύθυνση, αλλά καλό είναι να παρακολουθούμε τη δραστηριότητά τους.
Χρησιμοποιούμε φίλτρα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για να αποτρέψουμε τη λήψη ανεπιθύμητης αλληλογραφίας, και πλαστά μηνύματα που σκοπό έχουν την κλοπή των προσωπικών μας δεδομένων.

Σελίδες κοινωνικής δικτύωσης

Πρέπει να διαπαιδαγωγηθούμε στο διαδίκτυο. Εάν το παιδί έχει δημιουργήσει το προφίλ του σε ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης, είναι καλό να κάνουμε το ίδιο για να παρακολουθούμε τους κανόνες ασφάλειας, το περιεχόμενο και τους ηλεκτρονικούς φίλους. Τα παιδιά πρέπει να χρησιμοποιούν ψευδώνυμο και να μην συμπληρώνουν προφίλ προσωπικών στοιχείων.

Ακατάλληλο περιεχόμενο ιστοσελίδων

Ευτυχώς η δυστυχώς το ίντερνετ είναι ένα παράθυρο χωρίς κουρτίνες, στον πραγματικό κόσμο.
Τα παιδιά μπορεί να εκτεθούν σε υλικό που είναι ακατάλληλο για την ηλικία τους που μπορεί να περιλαμβάνει διαφημιστικό υλικό, ανεπιθύμητη αλληλογραφία (spam), πορνογραφία, εκφοβισμό ή εχθρότητα.
Το όριο ηλικίας στο οποίο τα παιδιά χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο συνεχώς χαμηλώνει.
Τα παιδιά κάτω των 10 ετών, δεν πρέπει να χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο μόνα τους γι΄ αυτό θα πρέπει να τα παρακολουθούμε κάθε φορά που συνδέονται.
Χρησιμοποιούμε τη δυνατότητα αποκλεισμού των αναδυόμενων παραθύρων.

Απατη-λές προσφορές, διαγωνισμοί, τυχερά παιχνίδια

Διάφορες ιστοσελίδες προσφέρουν δήθεν μεγάλα δώρα, διαδικτυακούς διαγωνισμούς και τυχερά παιχνίδια.
Σε αντάλλαγμα μπορούν να ζητήσουν την πληρωμή τους είτε μέσω πιστωτικής κάρτας, είτε με τη χρέωση του τηλεφωνικού μας λογαριασμού (με χρήση λογισμικού dialer).
Τα παιδιά δεν πρέπει να αποδέχονται προσφορές ή δώρα από κάποιους που προσπαθούν να αποσπάσουν τα στοιχεία της πιστωτικής κάρτας ή να χρεώσουν υπερβολικά το λογαριασμό του τηλεφώνου.
Πρέπει να διαβάζουν προσεκτικά τους όρους χρήσης και τις χρεώσεις.
Επίσης να γνωρίζουν ότι είναι παράνομο να συμμετέχουν σε τυχερά παιχνίδια στο Internet.

Πνευματικά δικαιώματα

Μαθαίνουμε στα παιδιά να μην μεταφορτώνουν προγράμματα, μουσικά κομμάτια ή αρχεία χωρίς την άδειά σας.
Εάν μοιράζονται αρχεία ή λαμβάνουν κείμενο ή εικόνες από το Web, ίσως αυτό να

αποτελεί παραβίαση των νόμων περί πνευματικών δικαιωμάτων και να είναι παράνομο.

Η λογική χρήση του ίντερνετ δεν απορυθμίζει τη διαδικασία της κοινωνικοποίησης των νέων, αλλά την εμπλουτίζει με νέες μορφές επικοινωνίας,
όμως η κατάχρηση κάνει πολλούς να ζουν σήμερα περισσότερο στην εικονική ζωή του Διαδικτύου, παρά στην πραγματική ζωή.